

Ylistyksen uhrit

***Avainjae: ”Siksi uhraakaamme hänelle jatkuvasti kiitoksen uhrauksia, eli huuliemme hedelmää, joka on kiitos hänen nimestään.”
Heprealaiskirje 13:15***

***Valitut raamatunjakeet:
Heprealaiskirje 13:12-21***

Tämänpäiväisessä oppitunnissa apostoli Paavali puhuu sekä Jeesuksen uhrauksesta ja palveluksesta että hänen jalanjäljissään seuraavien, kirkon, uhrauksesta ja palveluksesta. Samalla apostoli viittaa Israelin tabernaakkelijärjestelyn palvelukseen ja uhreihin, jotka on kuvattu yksityiskohtaisesti Mooseksen kirjassa ja Leviticus-kirjassa. Paavali toteaa: ”Meillä on alttari, josta tabernaakkelia palvelevilla ei ole oikeutta syödä. Niiden eläinten ruumiit, joiden veri on tuotu ylipapin toimesta pyhäkköön syntien sovituksiksi, poltetaan leirin ulkopuolella. Niin myös Jeesus, jotta hän pyhittäisi kansan omalla verellään, kärsi portin ulkopuolella. Mennään siis hänen luokseen leirin ulkopuolelle, kantamalla hänen häpeänsä.” – Heprealaiskirje 13:10-13

Paavali jatkaa, kuten avainjakeessamme on kirjoitettu, rohkaisemalla Jeesuksen seuraajia jatkuvasti uhraamaan ”ylistysuhraa” Jumalalle (). Hän kuvaa tätä uhraa edelleen ”huuliemme hedelmänä, joka kiittää hänen nimeään” ja lisää: ”Älkää unohtako tehdä hyvää ja jakaa, sillä sellaisista uhreista Jumala on mieltynyt.” – jakeet 15,16

Apostolin sanat muistuttavat meitä suitsukkeesta, jota ripoteltiin tabernaakkelin kultaisten suitsutusalttarin hiilille ja joka tuoksui suloisesti ja levisi kaikkein pyhimpään paikkaan, joka edusti Jumalan läsnäoloa (2. Moos. 30:1-8). Varmasti ylistyksen uhrin, huulillamme kiitos Jumalalle, hyvien tekojen tekeminen ja keskinäinen yhteys ovat kuin suitsuketta, suloinen tuoksu taivaalliselle Isällemme. Toisessa kohdassa Paavali puhuu tällaisista uhreista ”suloisena tuoksuna, Jumalalle otollisena, hänelle mieluisana uhrina” (Fil. 4:18).

Puhuen aiheemme toisesta näkökohdasta, apostoli kirjoitti: ”Sillä hän [Jeesus] kuoli, ja hän kuoli kerran syntien puolesta. ... Samoin myös te, pitäkää itsenne kuolleina synnille.” (Roomalaiskirje 6:10,11). Olemme iloisia, että Paavali muistuttaa meitä siitä, että kuolemamme synnille on laskettava, koska olemme vielä lihassa epätäydellisiä. Kuitenkin Jeesuksen veren sovituksen ansiosta meillä on jumalallinen valta laskea uhrauksemme j inen

palveluksemme ”pyhäksi, Jumalalle otolliseksi”. - Roomalaiskirje 12:1

Meille on annettu ihmeellinen etuoikeus ja suuri kunnia, ja vain uskomalla, että Kristuksen veri tekee uhrauksemme hyväksyttäväksi, voimme arvostaa todellisuutta, joka meillä on jumalallisessa sovitus suunnitelmassa. Voimme uskoa kuten Paavali, että vaikka emme ole ”itse riittävät ajattelemaan mitään itsestämme, vaan meidän riittävytemme on Jumalasta”. (2. Korinttilaisille 3:5). Voimme hyväksyä varmuuden siitä, että Aatamin epätäydellisyydet peitetään Kristuksen vanhurskauden viitta, ja että olemme siten Jumalalle kelpoisia tulevana jäsenenä Kristuksen yhdessä ruumiissa. - Jesaja 61:10; Filippiläisille 3:9; 1. Korinttilaisille 12:12,27

Olkaamme siis päivittäin palveluksessa ja uhrautuvina Jumalalle, hänen totuuden ja vanhurskauden asialle sekä veljillemme Kristuksessa. Olkaamme myös innokkaita julistamaan ”valtakunnan evankeliumia” tämän maailman köyhälle, huokaavalle luomakunnalle (Matteus 24:14). ”Sillä sellaisista uhreista on Jumala mieltynyt.” Näin ”ylistysuhraamme” tuo kunniaa ja kirkkautta rakastavalle taivaalliselle Isällemme ja hänen Pojalleen, Kristukselle Jeesukselle, meidän Herrallemme.